

κορυφή

κορυφή, η, ουσ. [<αρχ. κορυφή], η κορυφή. **1.** ο ανυπέρβλητος, ο κορυφαίος στο είδος του: «ο Μπουτάρης είναι κορυφή στα κρασιά || ο Σπύρου είναι κορυφή στις εγχειρήσεις ανοικτής καρδιάς». **2.** τα πιο σημαντικά άτομα σε μια ομάδα ατόμων: «αφού η διαφθορά έφτασε μέχρι την κορυφή του κόμματος, μπορείς να φανταστείς σε τι αθλιότητα βρισκόμαστε!»· βλ. και λ. κορφή.

- *απολαμβάνει τη μοναξιά της κορυφής*, (ιδίως για ποδοσφαιρική ομάδα) είναι μόνη πρώτη στο βαθμολογικό πίνακα του πρωταθλήματος: «μετά τη νίκη της Κυριακής και σε συνδυασμό με τ' άλλα αποτελέσματα, η ομάδα μας απολαμβάνει τη μοναξιά της κορυφής».

- *η κορυφή του παγόβουνου*, βλ. λ. [παγόβουνο](#).

- *φτάνω στην κορυφή*, γίνομαι πολύ αξιόλογος, πολύ σπουδαίος: «ξεκίνησε φτωχός κι ασημένιος και με πολύ σκληρή δουλειά έφτασε στην κορυφή».

Κέντρο Ελληνικής Γλώσσας